

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v první věci žalobce: **CREAM SICAV, a.s.**, IČ: 285 45 320, se sídlem Praha 4, Nuselská 262/34, zastoupen: Ing R. L., daňovým poradcem, se sídlem B., D. 4, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2014, č.j. 1405973966/14/2009-05801-109104,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2014, č.j. 1405973966/14/2009-05801-109104, je nicotné.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Ing. R. L., daňového poradce.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaný podle § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění rozhodném (dále jen „daňový řád“) zamítl námitku ze dne 21. 9. 2014, která byla uplatněna u žalovaného proti nezobrazování údajů o osobních daňových účtech při nahlížení do daňové informační schránky.

Žalobce v podané žalobě nesouhlasil s tím, že nelze v daňové informační schránce zobrazovat informace o osobních daňových účtech subjektů, jež byly vymazány z obchodního rejstříku, tedy že nelze zobrazit ani jím požadované informace o osobních daňových účtech společnosti VAREDO spol. s r.o. Žalobce totiž ověřil, že lze v daňové informační schránce

zobrazit informace o osobních daňových účtech jeho právních předchůdců, kteří rovněž jako společnost VAREDO spol. s r.o. zanikli, a proto považoval závěr žalovaného za nesprávný.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 19. 2. 2015 s podanou žalobou nesouhlasil. Konstatoval, že žalobce převzal jako přejímací společník jmění společnosti VAREDO spol. s r.o. Převod jmění považoval žalovaný za způsob přeměny obchodní společnosti, kdy dochází ke zrušení společnosti bez likvidace a při kterém se uplatňuje princip univerzální sukcese.

Vysvětlil, že vzhledem k tomu, že společnost VAREDO spol. s r.o. byla vymazána z obchodního rejstříku dne 23. 3. 2011 a vůči správci daně měla vypořádané všechny závazky; všechny její osobní účty byly uzavřeny; společnost se stala subjektem bez aktivních daňových vazeb. Zdůraznil, že v daňové informační schránce jsou informace pouze o těch subjektech, které nebyly vymazány z obchodního rejstříku, a současně u nich nedošlo k vyrušení osobních daňových účtů z důvodu vynulování konečných zůstatků po splnění zákonných povinností týkajících se plateb na účty vedené správcem daně.

Podotkl, že jiní právní předchůdci žalobce sice byli zrušeni bez likvidace převodem jmění na společníka a byli vymazáni z obchodního rejstříku obdobně jako společnost VAREDO spol. s r.o., avšak nebyly vyrovnány jejich závazky vůči místně příslušnému správci daně. Tedy nejsou u nich evidovány nenulové zůstatky, mají aktivní daňové vazby, jejich osobní daňové účty nebyly uzavřeny, a proto je možné nahlédnout do jejich osobních daňových účtů skrze daňové informační schránky.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Společnost VAREDO spol. s r.o. požádala dne 16. 8. 2014 žalovaného prostřednictvím daňového poradce Ing. R. L. o nahlížení do daňové informační schránky dle § 69b odst. 3 daňového řádu.

Z úředního záznamu žalovaného ze dne 27. 8. 2014 vyplývá, že byl umožněn Ing. R. L. přístup k informacím soustředěným v daňové informační schránce o subjektu VAREDO spol. s r.o. dle § 69b daňového řádu.

Proti postupu žalovaného podala dne 21. 9. 2014 společnost VAREDO spol. s r.o. prostřednictvím daňového poradce Ing. R. L. námitku, dle které přístup do daňové informační schránky byl umožněn, avšak údaje o osobních daňových účtech nebyly zobrazeny.

O námitce společnosti VAREDO spol. s r.o. rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že námitku zamítl, neboť daňový subjekt zanikl dne 23. 3. 2011 a daňová informační schránka zobrazuje informace o osobních daňových účtech pouze u daňových subjektů, u kterých nedošlo k výmazu z obchodního rejstříku.

Soud dále z veřejně dostupných údajů obsažených v obchodním rejstříku zjistil, že společnost VAREDO spol. s r.o. zanikla převodem jmění na přejímajícího společníka - R. E.

uzavřený investiční fond a.s. a dne 23. 3. 2011 byl proveden výmaz společnosti VAREDO spol. s r.o. z obchodního rejstříku. Dále soud zjistil, že společnost R. E. uzavřený investiční fond a.s. změnila obchodní název ke dni 27. 12. 2011 na CREAM uzavřený investiční fond a.s. a dne 1. 9. 2016 na CREAM SICAV, a.s.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Zásada dispoziční, která řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ovládá, je dle § 76 odst. 2 s.ř.s. prolomena v případě, že je napadené rozhodnutí nicotné. Tehdy soud i bez návrhu vysloví nicotnost rozsudkem.

Podle § 105 odst. 2 písm. b) daňového řádu nicotné je rozhodnutí, pokud trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným.

Soud předně k otázce nicotnosti správního rozhodnutí odkazuje na právní větu rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č.j. 8 Afs 78/2006-74, která zní: „*Pokud správce daně dodatečným platebním výměrem doměřil daň z příjmu fyzických osob zemřelému (zaniklému daňovému subjektu), představuje tato skutečnost takovou vadu správního rozhodnutí, která způsobuje jeho nicotnost.*“. V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v obecné rovině konstatoval, že „*Nicotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost, či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není „běžným“ rozhodnutím nezákonným, nýbrž „rozhodnutím“, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě „běžných“ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobila vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, protože tedy jde o nezhojitelné právní nic. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času.*“, a dále konkrétněji vysvětlil, že „*Podle ustálené judikatury správních soudů a teorie správního práva je jedním z důvodů nicotnosti skutečnost, že rozhodnutí ukládá povinnost někomu, kdo nemá právní subjektivitu, kdo není způsobilým adresátem práv a povinností (srov. rozsudky Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 1993, čj. 6 A 14/93-26, podle kterého „skutečnost, že rozhodnutí správního orgánu uložilo povinnost někomu, kdo není osobou v právním slova smyslu a není způsobilý mít práva a povinnosti, má za následek nulitu správního aktu“; dále rozsudek ze dne 29. 10. 1993, sp. zn. 6 A 25/92, kde nicotným bylo shledáno rozhodnutí ukládající povinnost obchodnímu jménu, stejně jako v rozsudcích ze dne 16. 12. 1996, čj. 7 A 111/94-31; ze dne 21. 2. 1997, čj. 7 A 170/94-28; ze dne 21. 3. 1997, sp. zn. 7 A 155/94; a ze dne 19. 12. 1997, čj. 6 A 26/95-29). Nelze proto uložit povinnost někomu, kdo k tomu není způsobilý, není osobou v právním smyslu, někomu, kdo neexistuje. Z hlediska právní úpravy obsažené v § 77 odst. 2 správního řádu, který je do určité míry odrazem*

tradičních důvodů nicotnosti, lze tuto vadu podřadit pod jiné vady, pro něž rozhodnutí nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Uložení povinnosti non-subjektu, neboli absolutní omyl v osobě adresáta je tedy již tradičním důvodem nicotnosti. Představuje zásadní pochybení, pro které je nutno na taková rozhodnutí nahlížet jako na rozhodnutí nicotná.“.

Podle § 68 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění platném a účinném v rozhodné době (dále jen „obchodní zákoník“) obchodní společnost zaniká ke dni výmazu z obchodního rejstříku. Od tohoto okamžiku obchodní společnost ztrácí způsobilost být nositelem práv a povinností a rovněž i způsobilost k právním úkonům. Obchodní společnost, která byla vymazána z obchodního rejstříku, nemůže být ani účastníkem řízení, neboť nemá procesní subjektivitu a ani procesní způsobilost.

V nyní posuzované věci soud zjistil, že žádost ze dne 16. 8. 2014 nebyla podána žalobcem, jménem společnosti VAREDO spol. s r.o., nýbrž byla podána přímo společností VAREDO spol. s r.o., za níž jednotlivé úkony činil daňový poradce. Taktéž žalobou napadené rozhodnutí ze dne 17. 10. 2014 bylo adresováno společnosti VAREDO spol. s r.o. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že i námitka ze dne 21. 9. 2017 byla podána společností VAREDO spol. s r.o. Daňový poradce na veškerých úkonech učiněných vůči žalovanému na závěr uvedl, že úkon byl učiněn „Za VAREDO spol. s r.o.“ a poté připojil svůj titul, jméno, příjmení a adresu. Přičemž společnost VAREDO spol. s r.o. zanikla převodem jmění na žalobce a byla ke dni 23. 3. 2011 vymazána z obchodního rejstříku.

Z výše uvedeného je zřejmé, že od podání žádosti ze dne 16. 8. 2014 bylo jednáno se společností VAREDO spol. s r.o., a to vše za situace, kdy společnost VAREDO spol. s r.o. již neexistovala, neboť byla ke dni 23. 3. 2011 vymazána z obchodního rejstříku, čímž došlo k jejímu zániku. Řízení tak bylo od počátku vedeno a žalobou napadené rozhodnutí bylo učiněno a adresováno subjektu, který neměl právní subjektivitu, tudíž nebyl způsobilý nabývat práva a zavazovat se k povinnostem. V dané věci se přitom nejedná o pouhé nesprávné či nepřesné označení adresáta, neboť řízení bylo vedeno prostřednictvím daňového poradce jednajícího za neexistující společnosti VAREDO spol. s r.o. (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2015, č.j. 4 As 218/2014-58). Přestože obchodní jmění společnosti VAREDO spol. s r.o. přešlo na žalobce, jenž se tím stal právním nástupcem dané společnosti, není možné jednat s neexistující obchodní společností a rozhodovat o jejích právech a povinnostech.

Soud konstatuje, že nelze než dojít k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí trpí takovou vadou rozhodnutí, která vyvolává jeho nicotnost, tedy je právně či fakticky neuskutečnitelné dle § 105 odst. 2 písm. b) daňového řádu, a tudíž nicotné (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2016, č.j. 2 Afs 19/2016- 25).

Vzhledem ke shora uvedenému soud shrnuje, že bez nařízení ústního jednání vyslovil nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 2 s.ř.s., neboť bylo rozhodováno o žádosti neexistujícího subjektu, s tímto neexistujícím subjektem bylo v řízení jednáno a bylo rozhodnuto o jeho právech a povinnostech.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon

právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 3.100,- Kč, dvě paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 300,- Kč a DPH ve výši 1.428,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 11.228,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobce Ing. R. L., daňového poradce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.